CONST. V. G. GRIGORESCU
Directorul Şcoalei Superioare Comerciale

ÎN SLUJBA ŢĂRII

TIP. „MODERNA" IOAN NICOLESCU
CĂLĂRAŞI-IALOMIŢA
1935

www.dacoromanica.ro

DIN BIBLIOTECA CERCULUI DE STUDII A ORGANIZAȚIEI
NAȚIONAL-LIBERALE DIN JUDEȚUL IALOMIȚA

CONST. V. G. GRIGORESCU

ÎN SLUJBA ȚĂRII

LIBRĂRIA ȘI TIPOGRAFIA „MODERNA" — IOAN NICOLESCU — CĂLĂRAȘI

www.dacoromanica.ro

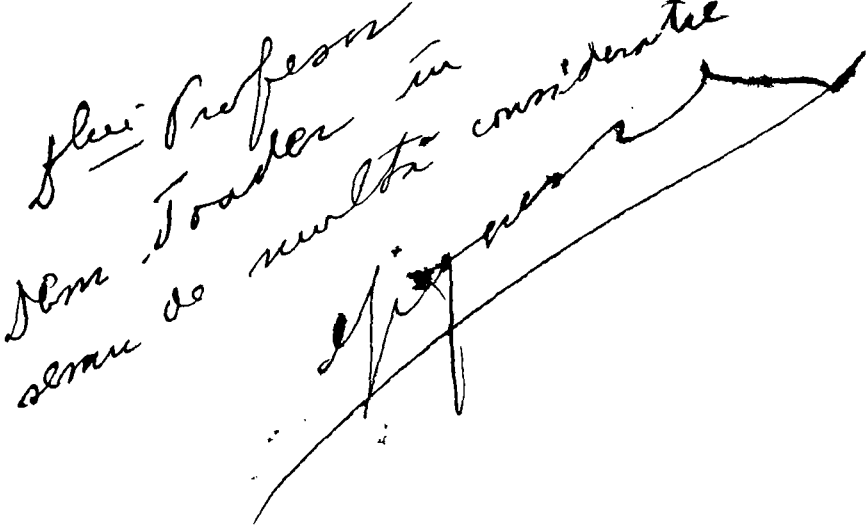

Toate exemplarele vor purta semnătura autorului:

www.dacoromanica.ro

In slujba țării

Nu există misiune mai mare și mai grea, mai frumoasă și mai sublimă decât aceea de a fi în slujba Țării.

Nu se știe prin ce miracol Patria amenințată își găsește totdeauna conducătorul de valoare, muncitorul salvator.

Cineva anume par'că arată din adâncurile nepătrunse ale soartei, omul care să fie călăuză înțeleaptă, care să comande drumul de urmat.

Țara presimte totdeauna primejdia și din forțele ei ascunse zămislește energia care să înfrângă obstacolele.

Nimeni nu bănuește ce griji apăsătoare, ce nobile suferințe, macină aceste energii puse în slujba Țării.

Conducătorii mari nu ies niciodată din poruncile Patriei.

Ei sunt una cu sufletul, cu ființa Țării.

Pe ei nimic nu-i poate abate dela împlinirea datoriilor.

Cea mai mare mângâere a vieții lor, constă tocmai, în această împlinire a datoriilor, pe care o duc, fără excepție, la exces și merg până la sacrificarea persoanei lor.

Orice acțiune a lor trece printr'o filieră, printr'o sită deasă.

Aci stau de pândă patriotismul, iubirea de Țară, credința strămoșească și un întreg ansamblu de tradiții, peste care conducătorii nu pot trece și trebue să asculte orbește de ele.

Poeții și scriitorii mari preamăresc munca în poeziile și scrierile lor.

Câți vor fi înțeles însă sforțările uriașe, munca asiduă, aspră, tenace, a oamenilor conducători de Stat?

Câți pot traduce în cuvinte activitatea lor?

Cine a putut prinde vreodată, durerea închisă a acestor muncitori, slujbași umili, robi în serviciul Țării, mai umili

www.dacoromanica.ro

decât oricare altul, prin simplitatea pe care o pun în prestanţa lor?

Această simplitate face frumuseţea misiunii lor.

Fără un pic de mândrie, ei reprezintă totuşi majestatea şi demnitatea. Destinul a voit ca frânele Ţării să fie astăzi în mâinile unuia dintre cei mai energici conducători.

Perioada de linişte, de ordine, de muncă, de cinste, prin care trece acum Ţara, lui se datoreşte.

Tot secretul mulţumirii noastre şi vieţii de pace de astăzi, stă în felul cum D-l Gh. Tătărăscu, Primul Ministru al Ţării îşi îndeplineşte misiunea.

D-sa este călăuza zămislită din forţele Ţării, spre a ne conduce în vremurile cele mai critice.

Valoarea morală pe care o reprezintă D-sa, claritatea minţii, frumuseţea de cugetare, energia plină de o vigoare nebănuită, ca şi multe alte calităţi puse în slujba Ţării, au contribuit colosal la îndreptarea noastră.

Asemenea cetăţeanului antic, ajungând la cea mai înaltă demnitate şi treaptă a erarhiei sociale, d. Gh. Tătărăscu nu uită locul unde a văzut lumina zilei.

Iubind mult locul natal, îşi iubeşte mai mult ţara.

Credinţa nesdruncinată în forţa pe care i-o dă trecutul, îl face să se îndrepte spre lespezile reci sub cari dorm înaintaşii săi glorioşi, ca de acolo să se inspire şi să ia noui îndemnuri.

D-l Gh. Tătărăscu nu este numai cel mai puternic reprezentant al partidului dela putere, ci este un slujbaş al Ţării sale, pe care o vrea refăcută.

Din încrederea şi dragostea cu care este înconjurat de tot ce este Român adevărat, extrage seva hrănitoare pe care o pulsează apoi Ţării întregi.

Primul gând în zorii zilei ca şi ultimul gând din toiul nopţii, îi sunt închinate spre binele şi propăşirea Ţării.

www.dacoromanica.ro

Primul Ministru al Ţării
D-l GH. TĂTĂRĂSCU

www.dacoromanica.ro

„Băgaţi de seamă şi nu uitaţi că singurul partid care lucrează pentru noi este şi va fi partidul liberal".

Un sătean

Ţara se pronunţă

Cuvintele de mai sus pline de înţelepciune şi de mare adevăr, s'au înălţat din massa anonimă a sătenilor, cu ocazia împroprietăririi comunei Rasa, cu islazuri.

Pronunţate de un sătean bătrân, fără studii de retorică, ele întrec toate discursurile falşilor apărători ai democraţiei şi trasează în istoria politică şi socială nescrisă, sentimentele şi părerile adevărate ale Ţărei reale.

Săteanul de'a Rasa, umil cetăţean învestit cu dreptul de vot, stăpân şi suveran pe moşioara care o munceşte, s'a pronunţat majestuos şi nu a aşteptat măcar strângerea de mână a celor învăţaţi să linguşească.

Dela moşneagul albit de ani, care a răscolit vreme îndelungată pământul sfânt al Bărăganului, spre a-l face să rodească, s'au ridicat imparţial şi lapidar, cuvintele înscrise în fruntea rândurilor de faţă.

Ele sunt ca o poruncă a timpului pentru cei rătăciţi; ca un comandament pentru cei cari lucrează cu rodnicie la refacerea ţării; ca un puternic întăritor pentru sufletele crude ce se formează acum.

Sentinţa bătrânului nestăpânit de dorinţa de a ocupa vre-o demnitate, neros de ambiţia de a suge din bugetul de mizerie al Ţării, neamestecat în murdăria „Skoda", este simplă şi plină de învăţăminte.

Şi mai găsim în cuvintele sale sentimentul încrederii generale, care dispăruse, sentiment ce se încheagă treptat, sub conducerea temeinică şi înţeleaptă a partidului liberal.

Intr'o viaţă petrecută aproape de glia părintească, nu prin cafenele sau pe pernele moi ale saloanelor, robul pământului şi-a format nestrămutata convingere că un singur

www.dacoromanica.ro

partid a lucrat şi lucrează pentru Ţară: partidul naţional-liberal.

Robul acesta, săteanul, legat de brazdă priveşte realitatea ca într'o oglindă.

Nu încape o clipă bănuiala că ar putea să se înşele.

Profitorii de ocazie şi politicienii mărunţi se aţin în zadar la căile sufleteşti ale săteanului, căci în adâncurile fiinţei sale şi în inima sa s'au impregnat oamenii înfăptuirilor, susţinătorii neinteresaţi ai cauzei ţărăneşti.

Este toate minciunile şi peste toate încercările nereuşite de a destrăma Ţara, domină sentimentul încrederii generale în guvern şi în reprezentanţii săi.

La Rasa, în Ialomiţa, un ţăran bătrân s'a pronunţat cu tărie despre rosturile partidului naţional-liberal, şi ca el milioane de ţărani gândesc la fel, în toate colţurile Ţării.

Şi dacă naţiunea suverană priveşte astfel situaţia, la la ce bun să nu întărim şi noi sentimentul încrederii generale?

La ce bun să mai aplecăm urechea la toate svonurile şi la toate închipuirile bolnave ieşite din oarecare tărtăcuţe?

Ţara este liniştită, recunoscătoare şi cu conştiinţa limpede că a putut să se ridice deasupra agitaţiilor demagogice şi să instaleze un regim de ordine, muncă şi cinste.

Am fi poate nedrepţi dacă n'am afirma că la Ialomiţa curentul sănătos pentru refacerea ţării prin muncă, ordine şi cinste, este opera d-lui *N. Pop.-Băleni, prefectul judeţului. D-l Marius Roşca, preşedintele organizaţiei partidului naţional-liberal din Ialomiţa, d-l deputat Aurelian Bentoiu* şi ceilalţi parlamentari şi demnitari ai judeţului şi-au dat seama de realizările d-lui *N. Pop.-Băleni,* cu prilejul numeroaselor serbări şi manifestări din judeţ, în cursul lunei August.

In toate comunele unde au participat la împroprietărirea cu islazuri, sătenii s'au întrecut în a le arăta mulţumire şi recunoştinţă.

www.dacoromanica.ro

Moneda de aur

Istoria omenirii este plină de perioade bogate în greutăți și dificultăți de tot felul.

Imperii intinse, împărății vestite, au avut epocile lor de criză.

Totdeauna patriotismul cetățenilor luminați și conștienți a salvat țările din impas.

Exemplele nu trebuiesc căutate prea departe în negura secolelor.

Odinioară, cu aproape 70 ani în urmă, un singur oraș: Parisul, a fost în stare ca în 48 de ore să strângă 5 miliarde franci aur pentruca să scape de călcâiul prusac, care înăbușia inima Franței.

Și mai aproape de noi, în timpul războiului cel mare, mâini de ajutorare s'au întins din toate părțile lumii, pentru îndulcirea suferințelor răniților și prizonierilor.

Milioane de filantropi necunoscuți au dat ofranda lor, bănuțul simplu, pentru salvarea atâtor sărmani!

Dar mai presus de toate, în ceeace ne privește, în iadul din Moldova și pe celelalte câmpuri de bătălie, secerați de gloanțe și de molimă, sute de mii de eroi și-au dat viața lor, ca o prețioasă monedă de aur, pentru victoria Țării și realizarea visului milenar.

In prezent nu este vorba de jertfa supremă a vieții noastre, ci de o jertfă mică, neînsemnată pentru fiecare dintre noi, dar hotărâtoare pentru Statul român.

Gândul și conștiința trează a tuturor, trebuie să se solidarizeze cu actul guvernului și să-i faciliteze succesul deplin în lansarea unui împrumut intern.

Din ciorapul de lână al bătrânei, de pe fundul lăzii și din sărăcia văduvei, ca și din prisosul și din safeul bogatului, dela tot ce este iubitor de țară, trebuie să se verse banul salvator, moneda de aur a refacerii noastre imediate, fără nici un fel de zăbavă, fără gânduri meschine, fără îndoeli și fără calcule politice.

Prin sate îndepărtate, prin orașe sărăcuțe, pretutindeni, umili slujbași ai Țării își așteaptă drepturile lor, de ani de zile.

Oameni simpli și temători de lege, speră încă în încasarea unor salarii rămase neplătite din vina conducătorilor din trecut, cari au patronat sarabandele miliardelor.

Din bugetul unui Stat sărăcit, este greu să se acopere golul lăsat de faimoasa risipă.

Guvernul național-liberal vrea însă cu orice preț să lichideze cu acest trecut oneros și să înviorezе Țara, plătind toate arieratele datorate de Stat.

O altă grijă mare și un punct de onoare din programul guvernului este apărarea națională.

Fără pavăză sigură la hotarele noastre și fără braț bine înarmat înlăuntrul Țării, nu se poate construi nimic pozitiv, solid și definitiv.

Intărirea internă este strâns legată de consolidarea noastră la granițe.

www.dacoromanica.ro

Toate sforţările trebuiesc deci îndreptate spre cea mai de seamă problemă a Statului nostru naţional: înzestrarea armatei.

Şi mai departe, cine ar fi aşa de puţin înţelegător al rosturilor acestui neam, pentruca să refuze sprijinul său, cătunului cufundat în bezna neştiinţei?

Cine s'ar opune luminării micuţilor plugari?

Cine n'ar vrea, ca în locul colibei dărăpănate ce ţine loc de şcoală, să se înalţe un locaş adevărat de cultură. bine luminat şi aerisit, unde sănătatea copiilor să nu sufere?

Cine se mai îndoeşte de imperativul ridicării noastre culturale?

Socotim că nu se găsesc inimi împietrite, care să nu simtă nevoia Ţării.

Banul mărunt al celor mulţi este adevărata monedă de aur a realizării şi succesului împrumutului nostru naţional.

In acelaş timp, generaţiile viitoare trebuie să se desvolte în condiţiuni de vieaţă menite să le apere de plaga bolilor sociale.

Dar combaterea boalelor trebue făcută acum, până ce vermina nu pătrunde adânc şi nu roade organismul robust şi sănătos al neamului.

Deasemenea, atâtea avuţii naţionale aşteaptă să fie valorificate, dar din lipsă de fonduri de investiţii, se prăpădesc, sau merg să rotunjiască miliardele streinilor.

Imprumutul intern are menirea de a vindeca toate aceste răni ale Statului, de a-i asigura vitalitatea ca Stat bine organizat.

Orice încercare de sabotare a împrumutului intern, poartă păcatul unei odioase crime.

Solidaritatea naţională se va afirma însă prin gestul larg de contribuţie al tuturor, gest care va întrece aşteptările guvernului, căci inimile tuturor au tresăltat de primejdiile ce ne pândesc.

Imprumutul intern însemnează una din acele culmi ale guvernării naţional-liberale, una din acele splendide realizări, care consfinţesc tăria unei guvernări; şi ceva mai mult: manifestă voinţa Ţării de a se şti apărată, luminată, înfrumuseţată şi plină de vigoare.

Forţele vii ale naţiunii se vor pronunţa pentru vieaţa Statului nostru naţional.

Cine gândeşte altfel, cine unelteşte altfel, este departe de sufletul naţiunii şi de aspiraţiunile ei.

Dar este cineva în această Ţară care să-i nege dreptul sfânt de a fi tot mai tare, mai cultă, mai frumoasă, mai viguroasă?

Este cineva care să nu înţeleagă apelul guvernului de a sprijini împrumutul intern?

Moneda mică, materială, neînsemnată, măruntă, pe care o vom da cu toţii, va fi moneda de aur nu numai a consolidării noastre financiare, ci va fi moneda de aur a virtuţilor noastre naţionale, cu care am biruit dealungul veacurilor.

Ajutând Statul, ne ajutăm pe noi!

www.dacoromanica.ro

Omenirea întreagă este dornică de pace şi refacere.

Refacerea *Tragedia dela Marsilia întâmplată în orice alt moment mai depărtat ar fi deslănţuit un măcel îngrozitor.*

Dar setea de pace, de odihnă, de vieaţă rodnică este aşa de mare, incât jocul de culise şi manevrele fabricanţilor de tunuri au dat de astădată greş.

Răfuiala a fost amânată fără termen.

Fapta nebună a câtorva descreeraţi, puşi în slujba ocultei, nu putea da naştere la o faptă mai nebună care să secere milioane de vieţi omeneşti şi să arunce prăpădul asupra civilizaţiei.

La noi în Ţară, mulţumită unor legi de restricţie ca, starea de asediu şi cenzura, îndestul de criticate, am putut fi la adăpostul funestelor surprize.

Fără aceste legi, oculta şi-ar fi adâncit şi la noi galeriile şi spiritul rău şi distructiv ar fi încolţit ca buruiana rea.

Guvernul fiind prea preocupat de refacerea materială şi morală a Ţării, nu a voit să asculte tendinţele acelora cari cereau slăbirea Statului şi a refuzat să dea frâu liber demagogiei.

Prin acest act al Guvernului s'a putut continua opera de refacere sub egida liniştei şi a ordinei desăvârşite.

Increzător în destinele acestui neam şi în forţele acelor masse populare anonime care intonă de secole imnul muncii adevărate şi cinstite, guvernul nu a ezitat să ia toate măsurile de garanţie să ocrotească acest popor muncitor.

Fiecare reprezentant al guvernului este un pion al refacerii.

Nihilismul guvernărilor trecute a apus.

Peste tot domneşte spiritul viu, constructiv. Ţara este un şantier în care toată lumea lucrează cu spor, căci s'a renăscut credinţa veche că viaţa nu e un popas al lenei, ci mai ales o muncă neîntreruptă, pentru a adăoga ceva la patrimoniul familiei satului, judeţului, ţării şi lumii întregi.

www.dacoromanica.ro

Numai munca asiduă şi continuă aduce surplusul de avuţie şi fericirea mulţimii.

La noi, în Ialomiţa, graţie spiritului creator cu care este dotat prefectul judeţului, d. N. Pop.-Băleni, lucrările de refacere au înaintat mai uşor ca în alte părţi, şi nu ne miră faptul că judeţul nostru este dat ca exemplu.

Misterul este uşor de deslegat.

Doctrina prefectului nostru a fost dela început: muncă încordată, în ordine şi linişte, atmosferă de cinste şi de încredere.

Aşa s'au realizat acele nenumărate lucrări de construcţii, de drumuri, de şcoli, de biserici, de poduri, reparaţiuni de tot felul, schimbând în mai puţin de un an aspectul judeţului.

Privind toată campania de refacere, un sentiment de încredere tresare în noi, căci Guvernul stăruie şi mai ales lucrează, dând exemplul îndreptării.

Mai greu se va realiza poate refacerea morală.

Dar şi aceasta va veni într'o zi, pentrucă aparenţa de imoralitate ce o oferă societatea, nu reiese din adâncurile naţiunii, care a rămas credincioasă virtuţilor strămoşeşti.

Aparenţa de imoralitate provine dela un număr infinit de mic de indivizi, fiind deci o excrescenţă pasageră şi străină de rosturile acestui neam.

Deaceea credem în posibilitatea de refacere morală şi materială a Ţării.

www.dacoromanica.ro

Să muncim

Colonadele de lumină ce se înalţă dela mormintele Brătienilor, dela mormântul lui Ioan G. Duca, şi dela mormintele atâtor iluştri dispăruţi, servesc la călăuzirea paşilor noştri.

Imaginea lui Ionel Brătianu, care adusese bucată cu bucată, frântură cu frântură, biserica lui Horia, spre a o avea la Florica lui dragă, chipul tot aşa de eloquent al lui Vintilă Brătianu, mort sărutând brazda moşiei strămoşeşti, ca un semn de ascultare par'că a suferinţei şi durerii inimii părinteşti a pământului românesc, ca şi icoana lui Ioan G. Duca, mort pe lespezile unei gări, dureros imortalizată, sunt pentru noi exemplarele strălucite ale unei munci continue pentru binele patriei.

Imnul vieţii lor a fost ca şi cel din urmă gând înaintea morţii, închinat muncii.

Torţele orbitor de luminoase ale conducătorilor de astăzi ai ţării, ne luminează acelaş drum al muncii.

La rândul nostru, nu suntem decât puncte de lumină, torţe mai mici sau mai mari, care luminează întunericul fiinţei noastre naţionale.

Depinde de noi, ca să le facem să lumineze cât mai puternic, pentru ridicarea ţării.

Ar trebui ca fiecare să-şi scruteze conştiinţa şi să se întrebe dacă a depus tot sufletul în împlinirea datoriei de om, care trăeşte în societate omenească.

Departe de pragurile materialismului feroce de astăzi, să căutăm cele mai bune mijloace pentru consolidarea ţării.

Orice pas mai departe pentru fericirea noastră, se face însă cu muncă şi cu jertfe însemnate.

Când vom ajunge să nu avem altă mulţumire, decât munca prestată pentru binele mulţimii, atunci zorile victoriei noastre sufleteşti vor fi aproape.

Spre a munci cu folos, trebue să formăm ţării aceştia un ideal care să fie şi îndemnul vieţii.

Creind acest ideal vom salva barca statului din valurile întâmplării. Ori idealul nostru nu poate fi altul decât închegarea sufletească.

Vom ajunge şi aci prin muncă, răbdare şi voinţă.

Energia tuturor să fie contractată şi să se muncească intens şi fără preget.

De am avea în faţă numai exemplele *arătate mai sus, şi tot* am înţelege că marii constructori îşi cimentează operele lor cu cea mai strașnică legătură: cu suflet.

Paralel cu munca desfăşurată de braţele vânjoase ale naţiunii, trebuie să meargă munca pentru oţelirea sufletelor.

Partidul naţional-liberal muncind în toate direcţiile pentru ţară şi omenire, înscrie pagini de frumos constructivism, într'o epocă de delăsare şi operele sale pozitive nu mai pot inspira criticile tuturor gângavilor.

www.dacoromanica.ro

1933-1934

Gândul fiecăruia dintre noi se întoarce, nu fără emoţie, spre ziua de 14 Noembrie a anului precedent, când prin înţelepciunea regească s'a pus capăt prăbuşirii noastre, chemându-se la cârma Ţării partidul naţional-liberal.

Un an este un interval de timp mic pentru viaţa unui om, ca şi pentru vieaţa Ţării noastre.

Se cuvine să ne oprim puţin şi să măsurăm drumul parcurs.

Acum un an Ţara era pradă desnădejdei, risipei, urei dezagregărei, anarhiei.

Astăzi Ţara este renăscută prin speranţa înfloritoare, prin grija banului public, prin iubirea între cetăţeni, prin solidaritate, pace şi ordine.

Acum un an oraşele şi satele decăzute în suferinţă şi mizerie se ruinau şi se înăbuşeau.

Astăzi sub imboldul energiilor creatoare, ele respiră uşurate, ca după un coşmar primejdios.

Pretutindeni opera de reînviere triumfă.

Acum un an haos economic, financiar şi social.

Astăzi totul a reluat firul normal al vieţii ordonate, ritmul şi armonia acţiunilor echilibrate. Toate forţele creatoare ale naţiunii au stăvilit la timp forţele oculte şi nimicitoare. Conştiinţele şi sufletele au fost mobilizate în serviciul *Patriei.* Numai într'un an naţiunea s'a întărit, s'a refăcut, a renăscut, a reînviat.

Sforţările guvernului au fost încununate de succes, pentrucă toţi membrii guvernului şi reprezentanţii săi au dat dovadă de un sublim devotament pentru Ţară şi ceva mai mult, au dat cel mai strălucit exemplu de împlinirea datorii.

Guvernul a urcat o pantă grea. Ţara trebue să-i fie recunoscătoare, deoarece de aici din vârful pantei poate privi în siguranţă frumoasele şi vastele privelişti pe care le oferă viitorul.

Cu încredere deplină în vitalitatea neamului, guvernul va continua realizările sale, pentru ridicarea Ţării la rangul pe care vrednicia înaintaşilor au aşezat-o,

www.dacoromanica.ro

La Urşani

Implinindu-se un an dela moartea năprasnică a lui Ioan G. Duca, toate gândurile noastre s'au îndreptat spre Urşani, spre schitul unde se odihnesc rămăşiţele sale.

Din modesta locuinţă ce ocupa în viaţă, a voit ca după moarte locul său să fie tot modest, ferit de luxul mausoleelor.

Şi totuşi neamul nostru are acolo la Urşani un mausoleu, pentrucă omul care zace în cripta pe veci închisă, a însemnat la o cotitură a Istoriei şi existenţei noastre, o dâră luminoasă pentru Patrie.

Mormântul dela Urşani, a închis o glorie a Ţării noastre, una din acele glorii, cari în moarte strălucesc mai orbitor.

Ultimile pagini din vieaţa acestui mare om de Stat, sunt scrise cu sânge, aşa cum a voit destinul, pentruca să-l apropie de morţii nemuritori ai războaielor.

Amintirea tragicului moment ne umple de groază, iar sufletele noastre sunt tot îndoliate.

Acolo, la Urşani, este un pământ rodnic de patriotism de unde creşte, se împrăştie, se înalţă uimitor lumina uriaşă a călăuzirii noastre, comandament de ordine, de linişte, de pace pentru Ţară.

Acei cari au voit să omoare un om, au lovit însăşi inima patriei, care sângerează încă pentru un fiu aşa de ilustru.

Lacrimile milioanelor de Români adevăraţi, au arătat mai bine cine a fost Ioan G. Duca.

Faptele sale au înscris mai adânc dreptul său la recunoştinţa noastră.

Este ceva care palpită în sânul pământului sacru dela Urşani.

Este un îndemn tainic pentru călăuzirea noastră.

Este o voce care răsună, cu glas de trâmbiţă, vocea Patriei care vorbeşte din tăcerea schitului.

La Urşani este un pământ fertil, pentru hrana generaţiilor.

www.dacoromanica.ro

Prefacerea

Omenirea este dornică de schimbare de noutăţi. Formele vechi şi îmbâcsite ale societăţii noastre, nu se mai potrivesc cu suflul nou de vieaţă.

Prefacerea lor este o nevoie organică pentru existanţe Statelor.

Căutarea unui ritm nou, care să restabilească echilibrul în toate domeniile, preocupă pe toţi conducătorii şi gânditorii lumii.

Prefacerea pe care o vor în primul rând aceştia, este mai mult morală.

Mulţi naivi au crezut, ascultând Cuvintele Regale rostite cu prilejul Anului Nou, că prefacere sau spirit nou, însemnează schimbare de guvern.

Suveranul făcea apel doar la trezirea spiritului aţipit în massele populare, prin efectele crizei.

Nu era vorba de aducerea unui guvern nou, căci acel care conduce astăzi guvernul, a binemeritat prea mult dela Patrie în anul critic 1934, pentruca să fie stânjenit din rodnica sa activitate.

Guvernul, prezidat de d. Gh. Tătărăscu, reprezintă în mod strălucit spiritul nou despre care se vorbeşte atât, prefacerea de care are nevoie Ţara.

Creeator şi animator, guvernul stă neclintit la postul de comandă, spre a desăvârşi opera începută.

Şi în acţiunea de prefacere, materială ca şi morală, guvernul se bazează pe curentul sănătos al bunului simţ popular, hrănit din aspiraţiunile juste şi tradiţionale ale neamului.

www.dacoromanica.ro

Realizări

Am răscolit zilele acestea parte din rapoartele primarilor din Ialomița, în legătură cu opera de construcții.

Dosarele puse la îndemână, mi-au vorbit despre munca lor, muncă de cele mai multe ori dezinteresată și care contează colosal pentru o administrație până ieri greoaie.

Fiecare filă ne arată o sforțare nobilă pentru ridicarea Țării.

In majoritatea cazurilor, rapoartele de activitate rămân ca și celelalte rapoarte, uitate în vrafurile arhivelor.

Pildele frumoase de muncă se ascund astfel mulțimii, care este lipsită de imbold și de puterea exemplului.

Este bine ca uneori, să dai viață filelor tăinuite în arhive, pentruca lumea să afle cât de puțin progresul nostru.

Gândul de a cerceta activitatea primarilor din județul nostru, mi-a venit în zilele de Crăciun, când din trenul ce ducea caravana Ateneului popular „Ialomița" la Urziceni, am văzut în Bărăganul pustiu altădată, ridicându-se dinnaintea mea minunate clădiri, splendide realizări, ce nu mai erau „Fata morgana" nu erau o înșelare a ochilor, ci realități uimitoare.

Peste tot mâna creatoare a țăranului ialomițean a însemnat, așa cum a putut, cu mijloace modeste, începutul unei ere noue.

In vreme ce clica farseurilor și panglicarilor, țese pânza intrigăriilor și stăruie în specularea poporului credul încă pe alocurea, el, țăranul umil, pion al reconstrucției Țării, nu pregetă să muncească din greu pentru Statul care îi asigură liniștea și avutul.

Exemplele de mai jos, vor fi mai concludente, chiar pentru cei neîncrezători.

Ele nu formează însă decât un fragment din activitatea desfășurată în Ialomița.

S'au construit localuri de Primării, în comunele: Tonea, Model, Găunoși, Regele Carol I, Principesa Maria,

www.dacoromanica.ro

Bora, F ă c ă e n i, Pietroiu, Dragoș-Vodă, Dumitrești, și Săveni.

Sunt în construcție și aproape terminate Primăriile din comunele: Bărbulești, Muntenii-Buzău, Manasia, Perieți, Pribegi, I. G. Duca. Rovine, Cocora, Gh. Lazăr, M. Kogălniceanu, Ștefănești.

S'au construit localuri de școală și săli de clasă în com.: Coslogeni, Jilavele, Grindași, Principesa-Elena, Smirna, Const. Brâncoveanu, Cegani, Domnița Maria, Săpunari.

Sunt în construcție și aproape terminate școlile primare sau saloane de clase în: Frumușica, Balaciu, Ciulnița, Cosâmbești, Motâlva, Cocargeaua Nouă, Fetești.

Sunt în construcție bisericile din: Alexeni, Maltezi, Chioara.

S'au făcut reparațiuni radicale și unele adăogiri la Primăriile, școalele și bisericele din: Ceacu, Ciocănești-Sârbi, Roseți, Borănești, Căzănești, Grindași, Bora, Grivița, Pribegi, Miloșești, Mărculești, Amara, Slobozia-Nouă, M.-Viteazu, Florica, Dragoș-Vodă, Ghimpați, Bordușelu, Piua-Petri și Horia.

La Fetești s'a construit și un abator comunal.

Înșirând câteva din operele realizate în anul 1934, sufletul ni se umple de mândrie și de nădejde în forțele vitale ale neamului nostru.

Nu este puțin lucru să realizezi atâtea construcții, într'un timp scurt și mai ales într'o epocă de grozavă criză.

Dar pe deasupra tuturor greutăților și crizelor de tot felul, țăranul român vrea să aibă Primăria sa, biserica sa, școala sa, care să fie podoabe și perle pentru sate.

Din sbuciumul împrejurărilor, din haosul tuturor teoriilor, țăranul nu a păstrat decât spiritul de constructivism, firul ordinei biruitoare a desordinelor.

Și aceasta trebuie să ne bucure.

Și-au mai făcut ceva Primarii și plugarii sateler ialomițene: au plasat județul Ialomița în prima linie în opera de refacere.

In toate realizările, nu a lipsit nici o clipă ajutorul material și moral al d-lui N. Pop.-Băleni, prefectul județului, care a știut să distribue energia și să însuflețească un județ întreg.

www.dacoromanica.ro

Drum închis

Opinia publică românească s'a manifestat zilele trecute, cu ocazia alegerilor parţiale dela Romanaţi şi Alba, pentru candidaţii partidului naţional liberal.

Cu o voinţă uriaşă şi tenace massele populare, au închis iarăşi drumul aventurierilor.

Toate uneltirile şi toate agitaţiile n'au adus turburătorilor vieţii noastre, decât tot acel faimos 2 % din voturile exprimate.

Cu acest 2 %, vor continua şantajul, pentru a obţine puterea în Statul românesc.

Şoaptele şi legendele ambiţioşilor şi înfrânţilor vieţii noastre publice, se vor lovi de zidul invincibil al voinţei poporului şi de zidul tot aşa uriaş, al operelor partidului naţional-liberal.

In vreme ce fiecare membru al partidului liberal este un lucrător sârguincios în slujba consolidării Ţării, măscăricii inventează în orice clipă poveştile cu care otrăvesc sufletele şi seamănă neîncrederea în cei slabi, neputincioşi, răi şi laşi.

Guvernul, stăpânit numai de chestiunile vitale ale Ţării, nu va mai acorda nici o cât de mică atenţie svonurilor fanteziste.

Construind ceeace alţii n'au fost în stare să construiască, guvernul va face în a doua etapă a guvernării, toate eforturile în vederea bunei stări generale.

Cei isgoniţi de voinţa naţiunii, se vor bălăci mai departe în mocirla în care se complac, folosind toate armele, spre a dobândi o popularitate, pe care nu o vor obţine.

Sufletul neîntinat al naţiunii refuză să dea crezare asasinilor vieţii cinstite.

Ţara fiind declarată un şantier, în care fiecare este dator să lucreze pentru refacere, în ordine şi pace, orice încercări de stânjenire a operei constructive trebue reprimată cu energie.

Uneltitorii, şantajiştii şi aventurierii cu 2 % popularitate să nu mai abuzeze de răbdarea unui popor întreg care munceşte.

Drumul puterii este închis pentru multă vreme.

www.dacoromanica.ro

Se satisfac nedreptățiții

Felul cum s'a rezolvat de guvernele trecute împroprietărirea în Ialomița, a creat o categorie de nedreptățiți.

Ținând seamă că din suprafața de teren cultivabil ce posedă județul Ialomița de 417677 Ha, s'au expropriat 256596 hectare pentru împroprietărire, înțelegem că nedreptatea a fost mult mai mare decât bănuim, față de locuitorii rămași neîmproprietăriți.

Au fost trecuți pe tablourile de împroprietărire ca îndreptățiți circa 75.000 de locuitori din Ialomița.

Prin aplicarea legei agrare au fost satisfăcuți numai 45251 de locuitori.

Motivul invocat de guvernele trecute pentru cei rămași în suferință a fost totdeauna: lipsa de teren.

Din datele culese dela serviciul agricol reiese însă cu totul altceva.

Intervențiile lăturalnice legei au lipsit pe locuitori de pământurile ce li se cuveneau.

Astfel s'a admis de falsii iubitori ai cetățenilor de pe meleagurile ialomițene, să se bage la colonizare 4600 de coloniști, majoritatea din alte județe, cu 25881 de hectare.

S'a admis ca schimburi de moșii 13513 hectare.

In felul acesta, toți cari aveau terenuri necultivabile în alte județe, toți cari posedau aiurea pământuri improprii culturii, au luat în schimb hectarele fertile ale Bărăganului.

Prin colonizări și schimburi de moșii, s'au răpit locuitorilor din Ialomița îndreptățiți la împroprietărire nu mai puțin de 39394 hectare.

Adăogând la acestea: 945 hectare loturi Mihai-Viteazul, 1000 hectare pensionari militari, 340 hectare loturi la C. F. R., 260 hectare loturi educație fizică, 4912 hectare pentru Ministerul Armatei, observăm că vitregia față de băștinașii județului a fost fără margini.

Dar Bărăganul fiind scos la bătaie, s'a mai dat și altor județe pentru împroprietărire o bagatelă de 2601 ha.

www.dacoromanica.ro

Credem că încă alte multe mii de hectare au fost repartizate tot prin favoare, cu alte destinaţii.

Datele de mai sus sunt însă suficiente ca să ne facem o idee de situaţia împroprietăririlor în Ialomiţa, în trecut.

In urma intervenţiilor făcute de d. *Marius Roşca*, preşedintele organizaţiei naţional-liberale şi d. N. Pop. Băleni, prefectul judeţului Ialomiţa, nedreptăţile au început să fie reparate.

D. Vasile P. Sassu, Ministrul Domeniilor şi Agriculturii, ascultând expunerea d-lor M. Roşca şi N. Pop.-Băleni, a hotărât să se ia din folosinţa C. F. R. întinderea de 340 de hectare şi să se dea nedreptăţiţilor.

Deasemenea a mai hotărât să se împroprietărească din disponibilităţile actuale ale Statului restul nedreptăţiţilor, cari în majoritatea lor se găsesc în centrele populate de pe malul Dunărei şi Borcei, ca şi pe ambele maluri ale Ialomiţei, unde pământul este sub strictul necesar.

Până în prezent s'au şi împroprietărit în comuna Ciocăneşti: 333 locuitori, în Voevodul Mihai 140, la Rassa 146, la Vărăşti 150, la Dorobanţu 69.

Aceste împroprietăriri trebuesc situate în cadrul frumoaselor realizări ale guvernării naţional-liberale.

Incet-încet pământurile vor fi redate celor în drept să le stăpânească

Aşa înţelege partidul naţional-liberal să satisfacă pe locuitorii judeţului mănos al Ialomiţei.

Şi cu cât câinii vor lătra mai neputincioşi şi mai năbădăioşi, cu atât caravana partidului dela cârma Ţării va merge mai departe din construcţie în construcţie, din operă în operă, din consolidare în consolidare.

La fiecare critică şi vorbă în vânt a celor de rea credinţă, organizaţia partidului liberal din Ialomiţa răspunde cu o faptă bună şi o nouă şi splendidă realizare.

www.dacoromanica.ro

Drumurile

Pentru călătorul care străbate, cu trenul, Bărăganul de astăzi, la priveliştile de odinioară ce încântau ochiul, se adaogă amănunte menite să-i aţâţe curiozitatea.

Ici — colo, fâşii de lumină şerpuite taie nemărginirea, râuri ce par'că se revarsă în mări ascunse în imensitatea Bărăganului.

Sunt drumurile, drumurile ce brăzdează judeţul Ialomiţa în toate direcţiile, drumuri care, în mare parte, nu existau anul precedent.

Pentru acel care străbate judeţul pe jos sau într'un vehicul, schimbarea apare şi mai isbitoare, mai uluitoare.

Plugarul, ca şi drumeţul, binecuvintează munca, laudă strădania.

Mâna omului, a transformat în mai puţin de un an, ceeace ani îndelungaţi nu ajunseseră să transforme.

In felul acesta s'a pus capăt jalnicei situaţii şi înapoeri a grânarului Ţării.

Semnele civilizaţiei se văd la tot pasul.

Satele comunică între ele mai cu înlesnire.

Ideile bune se răspândesc mai uşor.

Produsele nu mai rămân nevalorizate în pătule.

Drumul neted, frumos, deschis, îl îmbie pe sătean să alerge la primul centru de desfacere, căci nu are a se teme de vreme rea.

Astfel poate avea şansa să vândă produsele cu preţuri ridicate şi să le predea la timpul fixat.

Altădată se pierdeau zile întregi, animalele de tracţiune erau muncite, chinuite, istovite; preţurile bune erau scăpate; produsele se alterau pe drumurile desfundate, bătute de ploi sau de ninsori, după anotimp.

Toată munca era irosită, bucatele fiind vândute pe preţuri de nimic.

Oricâte construcţii s'ar fi făcut la sate şi oraşe, oricât de vaste opere edilitare s'ar fi realizat, impresia generală ar fi fost deplorabilă, dacă drumurile ar fi rămas în revoltătoarea situaţie dinainte.

Gradul de civilizaţie se măsoară deci mai întâiu cu drumurile.

In zadar firele telegrafice şi telefonice se întind pretutindeni, în zadar aparatele de Radio aduc pe unde nevăzute veşti din lumea

www.dacoromanica.ro

întreagă, dacă de îndată ce păşeşti la drum, constaţi că eşti departe de civilizaţie.

Cetăţeanului din cătunul cel mai izolat trebuie să-i dispară groaza când nevoia sau plăcerea îl împinge să facă un drum la satul sau oraşul învecinat.

Numai astfel se pot normaliza legăturile şi apropia interesele.

Toată istoria civilizaţiei, ca şi istoria comerţului mondial, a fost de veacuri o chestiune strâns legată de drumuri.

Ţinta tuturor din îndepărtata antichitate şi până astăzi, a fost micşorarea distanţelor, prin găsirea unor drumuri practicabile.

Pe aceste drumuri scurtate, au mers caravanele, pe apă sau pe uscat, contribuind în cea mai largă măsură la înfrăţirea popoarelor, printr'o cunoaştere mai temeinică.

Ar fi fost şi păcat ca la noi în ţară, unde odinioară Romanii au ridicat oraşe de piatră, cu străzi pavate cu lespezi uriaşe, cum se mai văd încă în cetăţile care au supraveţuit în ruine, să nu intervină o energie care să ne dea posibilitatea să începem să fim aproape de epoca de strălucire de altădată.

Deaceea s'a stăruit cu atâta căldură, la noi în Ialomiţa în special, în rezolvarea chestiunii drumurilor.

Dar la baza activităţii desfăşurate de D-l Prefect N. Pop.-Băleni, n'a fost numai spiritul D-sale constructiv, ci a fost şi o concepţie înaltă isvorâtă din lumina civilizaţiei.

Am auzit pe alţii, din alte judeţe, lăudând munca prestată cu atâta elan în Ialomiţa, pentru isbânda unei aşa de frumoase opere ca aceea a drumurilor.

Şi cu drept cuvânt se pot minuna toţi, căci iată ce s'a lucrat în acest domeniu în campania de lucru din anul trecut:

S'au construit din nou şosele judeţene şi comunale din pământ peste 400 Km. S'au reparat şosele naţionale, judeţene şi comunale de pământ peste 170 Km.

S'au reparat şi pietruit din nou, şosele judeţene şi comunale, peste 230 Km.

www.dacoromanica.ro

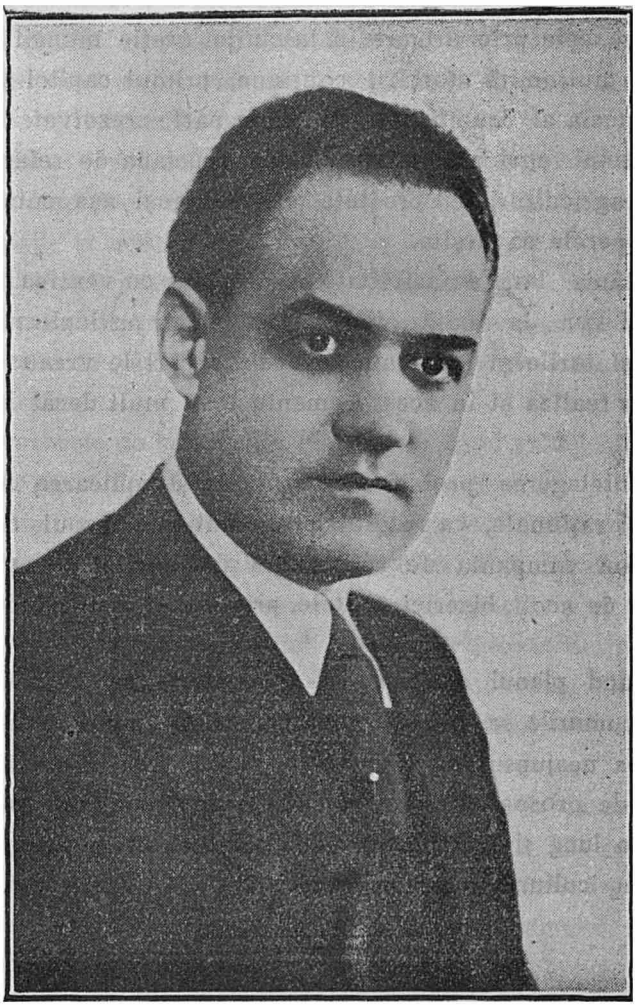

D-l N. POP.-BĂLENI
Prefectul județului

www.dacoromanica.ro

S'au construit din nou 8 poduri de beton.

S'au construit iarăşi 24 poduri şi podeţe de lemn.

Paralel cu drumurile s'au reparat 74 Km. linii telefonice şi s'au construit din nou 101 Km.

„Prefectul agricol" cum s'a exprimat D-l Ministru de Interne I. Inculeţ, găseşte prin urmare în lalomiţa, graţie muncii de zi şi de noapte, mulţumită sforţării continue, primul capitol şi cel mai însemnat, acela al drumurilor, în mare parte rezolvat.

„Prefectul agricol" poate începe cruciada de refacere şi încurajare a agriculturii cu credinţa că va reuşi aşa cum a reuşit în toate operele săvârşite.

Un câmp larg de activitate se deschide cu venirea primăverii. Sătenii vor da toată atenţia problemei agriculturii, vor asculta de sfaturile şi îndemnurile acelora cari le vreau numai binele, şi vor realiza şi în acest domeniu mai mult decât în celelalte ramuri.

Din înţelegerea problemelor agricole şi aplicarea mijloacelor moderne şi raţionale, va rezulta progresul şi prisosul din care se va continua campania de refacere a drumurilor, ca şi celelalte construcţii de şcoli, biserici, spitale, primării şi instituţii de orice fel.

Spicuind planul de lucru al Prefecturii pe 1935, în ceeace priveşte drumurile se poate vedea că există multă voinţă pentru completarea neajunsurilor.

Era de prosperitate îşi va atinge apogeul, când judeţul va fi străbătut în lung şi în lat de şoselele de care are nevoie pentru promovarea agriculturii în primul rând.

www.dacoromanica.ro

Citadela cumulului

Citadela cumularzilor şi-a pus în joc toate forţele de care dispune, pentru a rezista la asediul pe care-l dă tinerimea intelectuală, muritoare de foame.

Formula salvatoare „un om, o funcţiune, un salariu", a găsit cea mai înverşunată opoziţie din partea acelora care deţin mai multe funcţiuni şi încasează mai multe salarii.

Nedreptatea ce se face postulanţilor cu drepturi prevăzute de legile scrise şi naturale, este strigătoare la cer.

Citadela cumularzilor îşi înalţă sfidătoare turnurile ei, peste capetele atâtor tineri nevoiaşi şi peste voinţa ţărei adevărate care-i vrea ocupaţi, şi mulţumiţi.

Privilegiaţii soartei îşi joacă jocul lor meschin şi îndrăzneţ.

Ţara se sbate în cumplite nevoi, iar mulţimea cumularzilor dănţue şi se sbengue în văzul tuturor, fără a i se înroşi câtuşi de puţin tovalul din obraz.

Se vorbeşte de inflaţie de funcţionari, când atâtea servicii suferă, tocmai din cauza lipsei unor funcţionari conştiincioşi.

Este imposibil ca acei cari deţin mai multe funcţiuni să le poată îndeplini pe toate, cu conştiinţa împăcată că şi-au făcut datoria.

Comisia inter-ministerială care-şi fixase ca punct de plecare formula „un om, o funcţiune, un salariu", găsise într'adevăr deslegarea nodului gordian al timpului; plasarea tineretului intelectual cu drepturi tot aşa de mari, ca şi cei cari ocupă mai multe funcţiuni sau au mai multe însărcinări.

In faţa tabelelor şomajului intelectual, comisia inter-ministerială adoptase formula cea mai fericită, singură în stare să declanşeze încordarea mizeriei.

Curentul nenorocit de a se menţine parţial cumulul, zădărniceşte opera precizată de comisia inter-ministerială.

La adăpostul unor texte de legi, alcătuite tot de cumularzi vor rânji iarăşi mefistofelic, văzând neputinţa momentană a valului de tineri intelectuali.

Elementele tinere, active, vegetează cu forţe latente uriaşe, aşteptând miracolul unei îndreptări.

www.dacoromanica.ro

Dincolo şi dincoace de citadela cumulului, mizeria înrăutăţeşte sufletele, mistue voinţele, seacă forţele.

Cumularzii sunt în culmea gloriei.

Nimeni nu se uită mai departe să înţeleagă semnele orizontului.

Vraja momentului de lăcomie îi stăpâneşte ; aurul nemuncit îi ameţeşte.

Asemenea viermelui care roade fructul pe nevăzute, necunoscutul şi neprevăzutul canalizează forţele neocupate, pentruca în curând şandramaua cumulului să cadă singură, în pofida aşilor cumulului.

Momentan ţara nu se poate mândri că drumurile ei sunt străbătute în lung şi în lat de cete de tineri învăţaţi, cari cerşesc un loc de muncă asiduă şi cinstită.

Noi vom lupta mai departe spre a asigura isbânda celor care ne urmează, dacă nu vom avea fericirea să vedem îndreptarea cu ochii noştrii, în zilele noastre.

Dar când talazul va fi prea mare ce vor face cumularzii ?

Cui vor mai cere slujbe multe şi lefuri grase ?

In orice caz Ţara nu se mai vrea condusă de legi făcute de cumularzi, spre folosul lor.

Guvernul şi partidul Naţional-Liberal vor aplica legea existentă a cumulului, iar în sesiunea parlamentară apropiată, liberalii vor reuşi să-şi impună proectul de lege care prevede „un om, o funcţiune, un salariu".

www.dacoromanica.ro

Măsuri de îndreptare

Inainte de a se pune în discuţie chestiunea reducerii numărului de funcţionari, se impune aplicarea legii cumulului şi fixarea în mod definitiv a maximum-ului de salariu ce poate avea un salariat, indiferent de unde ar încasa sumele.

Nu se poate vorbi de reducere de funcţionari fără a stârpi mai întâiu plaga cumularzilor.

In toate domeniile abundă un număr impunător de aşa zişi specialişti, cari deţin câteva slujbe plătite gras, pentru motivul, zic ei, că nu s'a născut omul care să fie în stare a le ocupa.

Teoria este îndrăsneaţă, dar să ştie domnii cumularzi şi specialişti, că proştii pe care i-au păcălit până acum au dispărut din ţara noastră.

Toţi privelegiaţii să-şi plece capetele şi să părăsească, mai de vreme cu un minut, locurile ce deţin ilegal şi abuziv, sfidând o ţară întreagă care se năruie de suferinţe şi sărăcie.

Să se mulţumească doar cu atât, să nu fim forţaţi a le înşira la toţi numele, ca să se vadă de unde au putut să-şi alimenteze obrazul gros şi nesimţitor la nevoile mulţimii.

Cine mai este aşa de credul ca să accepte teoria că anumite slujbe nu se pot ocupa decât de anumite persoane?

Cine mai este aşa de naiv să ia de bun teoria oamenilor consacraţi pentru 7-8 slujbe.

Işi închipue cumularzii că ţara îi mai poate răbda şi mai ales îi mai poate plăti?

Credeţi că mai este posibil în faza pe care a luat-o criza să se mai vorbească de lefuri de sute de mii şi milioane de lei lunar?

Credeţi că mai poate suporta contribuabilul?

Credeţi că va mai tăcea multă vreme cetăţeanul trezit la realitate?

Credeţi că se mai pot face excepţiuni cu aşa zisele genii ale neamului, care în majoritate nu produc nimic?

www.dacoromanica.ro

O armată întreagă de tineri titrați stau neocupați, privind cu jind și de departe cum se oficiază slujba celei mai grosolane minciuni, a cumularzilor și titanozaurilor din România-Mare a veacului XX.

Se mai poate ține flămândă întreaga generație tânără, ca să se sature cumularzii?

Gluma începe să devie sinistră.

Amarul se strânge prea mult în suflete.

Durerea mocnește.

Sunt atâția tineri titrați cari Slavă Domnului, au putut asimila destule cunoștințe, cu care să facă față unor slujbe care nu cer specialiști savanți — cum bolborăsesc cumularzii.

Și spre a se ajunge la ocuparea acestor tineri titrați, avem două măsuri de îndreptare, urgent de aplicat.

Prima măsură este: să se pună în aplicare o lege a cumulului adevărat și fără nici o excepție. (Nu avem nevoie de excepție când tinerii titrați mor de foame).

A doua măsură este fixarea maximum-ului de salariu.

Credem că este destul.

Acei cari nu se mulțumesc cu 30.000 lei lunar și caută să zădărnicească îndreptarea noastră, să țină minte, că va veni o zi când și această sumă va fi prea mare.

Să se aplice aceste măsuri adevărat salvatoare, juste și patriotice și să se lase în pace nenorocitul, umilul și obiditul funcționar, amenințat să fie revizuit și dat afară din slujbă, pentru crima mare că are și el 1500 până la 2000 lei lunar.

Aplicându-se aceste două măsuri propuse de noi, garantăm Statului o economie cu mult mai mare decât aceea pe care ar face-o punând pe drumuri familii numeroase.

Credem că guvernul se va îndrepta spre aceste două soluțiuni.

www.dacoromanica.ro

Indreptarea

Orice s'ar spune, oamenii dele noi și de aiurea se lasă duși de împrejurări. Vieața nouă a popoarelor își taie singură drumul.

Incet, încet, lumea s'a obișnuit cu răul, iar acum se complace în situația jalnică în care se găsește.

Sentimentul de mândrie omenească a aţipit pe alocurea și sfârcurile biciului robiei de tot felul nu-l trezesc decât rareori.

Primind cu ușurință condamnabilă orice reformă i se impune, omenirea nu se poate lăuda, că este condusă de un spirit ordonat.

Posteritatea va avea tot dreptul să blesteme generațiile de astăzi, căci ele vor lăsa moștenire un tar de care viitorimea cu greu se va scăpa, tarul nepăsării, tarul slugărniciei, al lipsei de mândrie națională, de îngenuchere în fața a tot ce este strein, de absență de încredere în forțele vitale ale neamului.

Acei cari au pus problema îndreptării noastre și care au deținut toate posibilitățile îndreptării, nu s'au preocupat de formarea unui spirit public nou, cu rădăcini adânci în națiunea dominată.

Popoarele, au fost ținute mai prejos pe înălțimea vremurilor, iar voințele au fost înăbușite și împiedicate de a înfăptui tot ceiace s'ar fi putut face pentru mersul civilizației în sus.

Nu s'a dat generațiilor ce se formează acum impulsul încolțirii unui ideal nou.

Generațiile nenorocite dela răsboiu încoace au fost îndrumate la întâmplare.

Ele nu au nici acum un crez bine precizat.

Lipsește îndreptarul precis al vieții.

In școalele de toate gradele, se predică aceleași frumoase idei despre dreptate, adevăr, bine și frumos.

www.dacoromanica.ro

Şcoalele formează şi astăzi falanga idealiştilor şi plutitorilor în nouri, departe de realităţi crude.

Tinerimea învăţată prin şcoli, se loveşte însă curând de lanţul nesfârşit de nedreptăţi, de apoteoza minciunei, de practicarea tuturor meschinăriilor, într'o societate putredă şi convenţională.

Aici este tot nodul îndreptării viitoare, în a armoniza cele învăţate şi predate în şcoli, cu cele practicate în societate.

Dacă nu se realizează această armonie, îndreptarea nu va veni.

Pentru ca minunea să se întâmple, pentruca îndreptarea noastră să fie sigură, trebuie ca într'o epocă de transiţie să procedăm la:

a) Vindecarea atmosferei de neîncredere prin trasarea unui drum larg în societate, fără sinuozităţi, fără spelunci care deformează caracterele mai alese.

b) Formarea unui front unic contra abuzurilor.

c) Sancţionarea tuturor vinovăţiilor care prejudiciază vieaţa familiei şi statului.

d) O propagandă bine susţinută pentru creearea unui crez al tinerimii şi pentru utilizarea voinţelor şi energiilor spre progres, spre binele statului naţional.

www.dacoromanica.ro

Porunca Vremii...

Şcolile s'au deschis. Profesori şi elevi însufleţesc iarăşi sălile de clasă. Librăriile au căpătat numeroşi clienţi. Cartea binefăcătoare se răspândeşte până departe. Comitetele şcolare sunt asaltate de cereri de scutiri de taxe şcolare.

Prefecturile de judeţ şi Primăriile au de rezolvat problema grea a cărţii pentru sărăcime.

Ultimul ban al funcţionarului umil şi al văduvei oropsite se varsă pentru luminarea minţii copilului drag.

In oraşele aglomerate ca şi în satele stinghere şi pustii aproape, şcolile abundă de elevi.

Toţi aleargă ca să dea la o parte perdeaua grea de întuneric ce le apasă fiinţa şi să afle lumina călăuzirii.

Cele mai frumoase idealuri şi cele mai îndreptăţite speranţe îşi iau acum avânt din sufletele fragede ale şcolărimii.

Indrumarea şi călăuzirea generaţiei de pe băncile şcoalei formează, în momentul de faţă, obiectul preocupărilor oamenilor cu răspundere din această ţară.

Chestiunea este foarte complicată prin faptul că educaţia se găseşte încredinţată unor oameni cari, în majoritatea cazurilor, nu mai pot corespunde vremurilor.

Generaţia nouă trebue crescută într'un spirit nou, spiritul de prefacere adâncă adus de războiul cel mare.

Profesorii şi educatorii poartă în adâncul lor o lume veche, condiţionată de alte împrejurări.

Elevii aduc cu ei o lume nouă, condiţionată de împrejurările vremurilor în care trăim.

Puţini îndrumători pot îndeplini cu succes misiunea lor, deoarece sunt streini de preocupările elevilor de astăzi.

Momentan, putem afirma, că tineretul a fost lăsat să-şi traseze singur drumul pe care să-l urmeze.

Nepăsarea şi poate şi neajunsurile de tot felul, au făcut ca educatorii să stea departe de sufletul şi de ţelurile tinerimii.

www.dacoromanica.ro

Supunerea şi slugărnicia, cu care dascălii de altă dată dominau clasele arhipline de elevi, nu mai sunt în stare să astâmpere entuziasmul, iniţiativa şi setea de vieaţă nouă, care fermentează în tineretul din toate ţările.

Spiritul şcolărimii şi studenţimii se înalţă sus de tot spre sfera ideii de libertate, sprea acea libertate care a putut face pe filozoful antic să exclame: „Sunt ceţăţean al lumei".

Şi mai presus de acest spirit de libertate, porunca vremii ordonă creerea unui spirit nesdruncinat, neşovăitor.

Şcolărimea şi studenţimea doresc să fie îndrumate şi călăuzite pe baza unui dreptar sigur al gândirii şi al faptelor.

Tinerimea stă uluită în faţa stării de lucruri de astăzi şi nu se poate complace în această jalnică situaţie.

Şcolari şi studenţi doresc din adâncul sufletului lor să fie îndrumaţi cinstit.

Toţi sunt mânaţi de gândul curat să dobândească dela educatorii lor: idei limpezi, principii trainice şi serioase.

Vremea porunceşte ca vieaţa să fie însufleţită prin cultură şi educaţie pentru desvoltarea normală a tineretului.

Am dori totuşi ca să se găsească cineva să vegheze asupra îndrumării.

Dar în vălmăşagul luptei pentru existenţă şi în vâltoarea celor mai înverşunate meschinării cine va asculta porunca vremii ca să salveze tineretul?

www.dacoromanica.ro

In slujba oraşului

Cel mai frumos titlu al omului, este acela de cetăţean.

Mai mult de cât drepturile la libertăţi, acest titlu întruneşte datoriile de solidaritate, datorii care cresc dela familie la locul natal, dela locul natal la Patrie, şi de aci la neamul omenesc.

Alegerile comunale din anul precedent ne-au hărăzit un Primar cetăţean, căruia i s'ar potrivi de minune cuvintele: „Iubesc mai mult oraşul meu, decât familia mea; dar iubesc mai mult ţara, decât oraşul meu".

Deşi a demisionat de mult din magistratură, pare că ţine şi astăzi în mâini balanţa dreptăţii, căci a păstrat în mers ceva din mândria antică a magistratului roman, din acea mândrie ce se cheamă majestate a funcţiunii.

Când îl vezi trecând spre Primărie, ghiceşti, chiar dacă nu-l cunoşti, că este primul cetăţean al Urbei.

Sub o înfăţişare severă, ascunde în adâncuri o inimă de aur, un suflet larg înţelegător.

L-am ascultat vorbind despre familie despre copii.

Avem impresia că se roagă.

L-am văzut oficiind la Primărie. Imi părea ca un preot în altar.

Când vorbeşte de oraşul patriarhal al părinţilor şi strămoşilor săi, d-l Primar Aurel Theodorescu are în faţă o viziune sacră.

Este impresionant, convingător.

Toate argumentele se topesc într'o căldură uriaşă sufletească, care se revarsă în sala consiliului comunal, amuţind patimile şi trezind interesele mari ale oraşului.

De câte ori în calitatea mea de consilier comunal de drept am fost mişcat de elegia locului natal, cântată par'că dojenitor de harnicul, energicul şi bunul Primar!

Primind să conducă oraşul într'o epocă de criză şi de

www.dacoromanica.ro

D-l AUREL P. TEODORESCU
Primarul Oraşului Călăraşi

www.dacoromanica.ro

totală stânjenire, slujba D-sale este foarte anevoioasă, dar o îndeplinește cu sfințenie.

Uneori îl văd foarte îngrijat, sub povara multiplelor nevoi ale unui oraș pe care-l vrea refăcut, modernizat, cu apă potabilă, cu lumină suficientă, cu străzi bine pavate, cu instituții de cultură susținute, cu lucrări edilitare corespunzătoare capitalei județului bogat al Ialomiței.

Este mulțumit că a putut realiza un parc nou pe malul Borcei, loc de recreație și de poezie.

A reușit să repare drumurile la intrarea în oraș și să paveze câteva străzi care nu mai erau practicabile.

A întins rețeaua de lumină electrică în toate cartierele, scoțând din beznă lumea nevoiașă și nevinovată.

A ajutat școalele, elevii săraci și populația sărmană.

A redus impozitele pe anii din urmă.

A luptat pentru sănătatea publică.

In toate acțiunile depune aceeași căldură, același suflet și mai ales o mare înțelepciune.

Fostul Prim-Președinte al Tribunalului Ialomița, după ce a împărțit dreptatea un timp îndelung, muncește acum pentru ridicarea orașului său natal.

Munca este grea, aspră, dar și conducătorul este tenace.

www.dacoromanica.ro

Forța Morală

Depresiunea ce apasă școala de toate gradele provine din cauza lipsei unei forțe morale, care să mențină profesorimea la o treaptă înaltă pe scara socială.

Forța morală ar fi singura în stare să mai readucă seninătatea și liniștea dinainte de război, în școală.

Din această forță morală fac parte integrantă știința indiscutabilă ce trebuie să posede profesorul, impunând admirația elevilor, plus un respect unanim pe care și l-a câștigat printr'o purtare demnă în școală, familie și societate.

Pe catedră s'ar găsi în cazul acesta un magnet de atracție, care ar face ca școalele să fie arhipline de elevi, pe care dorul de școală și dragostea față de profesori i-ar rechema spre școală, nici decum spre tot felul de plăceri vinovate.

Recrutarea profesorilor devine astfel chestiunea cea mai delicată și cheea de boltă a viitorului.

Trebue de aci încolo, să se ceară profesorului să dea exemplul celei mai frumoase moralități.

A merge mai departe în situația creeată prin prezența n învățământ a unor persoane indezirabile elevilor și publicului, școala nu va avea decât să piardă și mai mult din aureola ei.

In zadar căutăm răul departe de noi, căci el rezidă în însăși defectele de organizare ale școalei.

Trebue să mărturisim că până în prezent Ministerul Instrucțiunii a lăsat pe un plan mai jos chestiunea educației morale a profesorilor și deaceea nu s'a putut face educația morală a elevilor.

www.dacoromanica.ro

Avalanșa Titraților

Părerile și ideile greșite, care au invadat opinia publică, dela un timp încoace, și pe alocurea au prins chiar rădăcini, sunt acelea în legătură cu numărul mare de școale, cu surplusul de intelectuali sau titrați universitari, cu nevoia limitării locurilor în Universități.

Cei cari agită asemenea păreri și idei sunt departe de a cunoaște problema statului cultural, al României-Mari.

Rolul nostru în această parte a lumii este covârșitor și noi nu-l vom putea îndeplini decât cu oamenii noi formați în școale superioare și Universități.

Aportul nostru la istoria civilizației nu se poate justifica și verifica, decât prin forțele culturale sporite, ale națiunii.

Toate legile cu caracter restrictiv ca acelea a desființărilor de școale, a bacalaureatului și acum în urmă încercările de a se stăvili accesul spre Universități, au avut darul de a mări, în loc să micșoreze, numărul celor doritori de carte.

Ceeace este și mai curios însă, este faptul că aceste legi au venit tocmai în momentul când toate Ministerele și instituțiile, prin legile lor de organizare și administrație, cer solicitanților de slujbe, titluri academice. Oricare ar fi legile restrictive și oricât de drastice ar fi, tineretul va alerga spre Universități, spre școale superioare și de specializare.

Singura problemă care ar trebui pusă în discuție, este una: a utilizării elementelor ieșite din școli, dar mai ales selecționarea lor.

Așa se pune problema pentru viitorime.

Contrariu vom asista la o îngrămădire, an de an a mii

www.dacoromanica.ro

de titrați, cari la un moment dat vor forma o avalanșă distrugătoare.

Nu trebue să fim însă pesimiști.

Soluționarea problemei s'a început în parte, deoarece la ultimile numiri de funcționari s'a ținut seamă de titrați.

E adevărat că sunt încă mulți titrați fără posturi.

Chiar cei cari au fost numiți în funcțiuni, sunt în mare parte nemulțumiți, căci la titluri egale nu s'au acordat funcțiuni egale sau cel puțin salarii egale.

In această latură, soluționarea în mic a problemei titraților s'a făcut defectuos. Indiferent de funcțiunea încredințată, la titluri egale, trebuiau acordate salarii egale, pentru motivul că fiind noi numiți, nu pot invoca specializarea sau ierarhizarea.

Am vrea ca pe viitor să nu se mai comită asemenea nedreptăți.

Spre a se evita îngrămădirea, avalanșa titraților, credem că sunt necesare măsuri urgente.

Avem atâtea și atâtea servicii de statistică.

Nu ar fi rău să putem ști numărul exact al titraților neutilizați, precum și vechimea obținerii titlului academic.

www.dacoromanica.ro

Pâine Amară

Scriitorii din toate ţările, cari au cunoştinţe despre România, ca şi maeştrii scrisului dela noi, se întrec în descrierea frumoasă a peisagiilor şi în lauda neîntrecutelor noastre bogăţii.

Streinul, care trece graniţa şi păşeşte pe meleagurile noastre, este încântat de frumuseţe, surprins de resursele tuturor regiunilor de munte, de deal sau de şes.

Pretutindeni, o bogăţie şi un belşug din plin!

O ţară, al cărei pământ produce roadele cele mai felurite.

Cei cari ne cunosc din imagini şi din cărţi, se simt atraşi de atâtea legendare avuţii.

„Dacia felix" retrăeşte iarăşi o epocă de renume şi gloria noastră depăşeşte hotarele naturale şi etnografice, spre a se pierde departe peste ţări şi mări.

Aşezările omeneşti dela sate şi oraşe, sunt deasemenea prezentate într'o culoare şi un pitoresc desăvârşit.

O adevărată ţară din basme!

Sub acest aspect fericit, atractiv ne cunoaşte străinătatea, şi ne complacem în ideea că aşa este.

Şi pentruca iluzia să fie completă, iar filmul să ruleze colorat, animat, fascinant, noi fericiţii invidiaţi, ascundem relele, le tăinuim în tainiţe adânci şi nepătrunse.

Valul bogăţiilor noastre loveşte vijelios peste hotarele ţării, inundă pieţile lumii întregi, pentruca laudele să nu fie în deşert, iar renumele nostru să ajungă la nebănuite margini.

In vremea aceasta mulţi se revoltă că n'au ce mânca, sau asemenea boemilor de altădată, înalţă rugi fierbinţi de mulţumire creatorului, dacă le-a dăruit codrul de pâine şi sticla cu apă.

www.dacoromanica.ro

Grija unui adăpost pentru noapte, a unei bucăți de pâine amară, derutează, desperează și îngenuche pe mulți și îi face de nerecunoscut.

Fiorii ce am simțit într'una din zilele trecute, văzând pe sălile Ministerului de Instrucție, o licențiată în Litere și Teologie, în plină mizerie, cu un copilaș de mână, m'au umplut de groază pentru viitorul generației tinere de intelectuali.

Nu găsim necesar să numim persoana.

Faptul în sine este și așa destul de dureros și trebue să ne dea de gândit.

Am văzut o licențiată a facultăților noastre mușcând dintr'o bucată de pâine. Aceasta în localul Ministerului școalelor.

Este cu neputință să nu te cutremuri, văzând atâta suferință, atâta eroism!

Sufletele cele mai tari s'au înduioșat și s'au întrebat, pentruce atâta nepăsare și dispreț pentru unii?

Universitățile sunt arhipline de studenți, ca rezultat al unui proces normal de trezire la viața culturală, a acestui popor românesc ținut veacuri întregi în întuneric și neștiință.

Asemenea unui ogor, ars de soare, care soarbe cu nesațiu ploaia binefăcătoare, acest popor însetat după cultură, soarbe din licoarea divină, tot atât de binefăcătoare a cărții.

Valul titraților universitari va crește. Ce vor deveni însă?

Ii pândește pe toți acelaș spectru al foamei și al mizeriei?

Se îngrijește civeva de rezolvarea unei probleme așa de dificile?

Diplomele Universităților noastre dau sau nu dau dreptul la o bucată de pâine?

www.dacoromanica.ro

Ce este de făcut?

De pretutindeni se aud vaetele mizeriei în care se sbat tinerii intelectuali, speranţa României, arma ei de biruinţă, gloria ei.

Vijelios creşte falanga acelora cărora şcolile şi Universităţile le-au muiat vigoarea morală, spre a-i asvârli societăţii, pregătiţi pentru vorbărie pentru ambiţii deşarte, deloc iniţiaţi în realităţile vieţii.

Umiliţi, resemnaţi, aleargă toţi după o căpătuială de ocazie, uitând ţelurile mari cu care au pornit la luptă.

Foamea de pâine, nu cea de bani, le suge vlaga, le goleşte sufletele, făcând din tinerii intelectuali elemente inutile într'o societate cu oameni înrăiţi şi cu tendinţe ultramaterialiste.

Mulţi decad într'o stare de revoltă şi merg să mărească armata nemulţumiţilor.

Alţii, iluminaţi, îşi dau aere de savanţi, de apostoli, propagând adevăruri învechite şi relative, pentru încântarea mulţimei ignorante.

Peste tot haos, dezordine!

Generaţia tristă a vremurilor noastre, lovită de toţi, neîncurajată de nimeni, primeşte cu resemnare lanţurile servituţii şi se încovoaie la o vârstă când ar trebui să fie mândră, dreaptă, senină şi tot mai sus.

Ce eveniment şi ce forţă vor scoate din sfială, din neîncredere, din mizerie şi suferinţă, generaţia tristă a vremurilor noastre?

Ce vor deveni forţele vii ale naţiunii, generaţia tânără de intelectuali?

Ţara vrea oare să fie orfană de generaţia tânără de intelectuali?

www.dacoromanica.ro

Ce este de făcut?

Vigoarea morală a naţiunii trebuie să crească, deaceea credem că în cele din urmă victoria va fi fot a generaţiei tinere.

Generaţia tânără trebuie însă să îndrăsnească, să întreprindă, să activeze, dar mai ales să găsească un ideal capabil să restabilească ordinea morală sdruncinată.

Fără acest ideal care să-i unească pe toţi într'o sforţare utilă, nu este posibilă nici o ameliorare, nici o refacere.

In găsirea acestui ideal, care să dea tinerimii adevăratul imbold la muncă, trebuie căutată deslegarea enigmei, încetarea sbuciumului.

Aceasta este şi datoria cea mai de seamă a forurilor conducătoare, să găsească şi să prindă din haosul împrejurărilor, farul călăuzitor spre ideal, spre normal.

www.dacoromanica.ro

CUPRINSUL

CONST. V. G. GRIGORESCU:

IN SLUJBA ŢĂRII: *D. Gh. Tătărăscu* . . . 3
ŢARA SE PRONUNŢĂ 6
MONEDA DE AUR 8
REFACEREA 10
SĂ MUNCIM 12
1933-1934 13
LA URŞANI 14
PREFACEREA 15
REALIZĂRI 16
DRUM ÎNCHIS 18
SE SATISFAC NEDREPTĂŢIŢII 19
DRUMURILE: *D-l N. Popescu Băleni, Prefectul judeţului* 21
CITADELA CUMULULUI 25
MĂSURI DE ÎNDREPTARE 27
ÎNDREPTAREA 29
PORUNCA VREMII.. 31
IN SLUJBA ORAŞULUI: *D. Aurel P. Teodorescu* . 33
FORŢA MORALĂ 36
AVALANŞA TITRAŢILOR 37
PÂINE AMARĂ 39
CE ESTE DE FĂCUT 41

www.dacoromanica.ro

LIBRĂRIA—PAPETĂRIE
TIPOGRAFIA—LEGĂTORIA
„MODERNA"
IOAN NICOLESCU
CĂLARAȘI, ȘTIRBEI-VODĂ No. 42

www.dacoromanica.ro